

Hoe lang nog, Heer, blijft u zich verbergen?
Hoelang nog blijft uw woede branden?
Vergeet toch niet hoe kort ons leven is.

Ps 89, 47-48

God heeft de mens goed en eenvoudig geschapen,
Maar het is de mens zelf die het zich moeilijk maakt.

Pred 7, 29

Maar U, Heer, mijn God, help mij,
dat bent u aan uw naam verplicht.
Bevrijd mij, in uw overgrote liefde.
Ik ben zo arm, zo hulpeloos,
ik ben gekwetst tot in mijn hart.

Ps 109, 21-22

Denken aan mijn eenzaamheid en ellende is bitter als gif.
Steeds weer moet ik er aan denken,
Dan ben ik zo moedeloos.
Toch blijf ik hopen, want ik denk ook:
Het is een geschenk van de Heer dat wij leven, zijn liefde houdt nooit op, is
iedere morgen nieuw.

Klgl 3, 19-22

Mijn ziel,
wat drukt je terneer?
waarom ben je zo onrustig?

Ps 42:6

